

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen

Kompletterande förslag avseende kemikalieskatterna

Mars 2016

Promemorians huvudsakliga innehåll

Kemikalieskatteutredningen redovisade sitt uppdrag den 30 mars 2015 i betänkandet Kemikalieskatt – Skatt på vissa konsumentvaror som innehåller kemikalier (SOU 2015:30). I betänkandet föreslogs två nya punktskatter – en på viss elektronik och en på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid. Betänkandet har därefter remissbehandlats, varvid en stor mängd synpunkter har inkommit.

I denna promemoria föreslås att utredningens förslag till lag om skatt på viss elektronik ska kompletteras med en lista istället för den mätmetod som hänvisas till i förslaget, vissa följdändringar med anledning av detta samt en ändring av definitionen av *yrkesmässig verksamhet* i förslaget till lag om skatt på viss elektronik och förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid.

Remissynpunkter avseende övriga delar av betänkandet och eventuella ändringar med anledning av dessa kommer att behandlas i en kommande lagrådsremiss.

Innehållsförteckning

1	Lagtext	4
1.1	Förslag till ändring i förslaget till lag om skatt på viss elektronik	4
1.2	Förslag till ändring i förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid	9
2	Bakgrund.....	11
3	Mätmetoden ersätts med en lista	11
4	Övriga förändringar.....	15
4.1	Ersättning för varuprover	15
4.2	Yrkesmässig verksamhet	17
5	Ikraftträdande.....	18
6	Konsekvensanalys	18
6.1	Inledning.....	18
6.2	Mätmetoden ersätts med en lista	19
6.3	Ersättning för varuprover	19
6.4	Yrkesmässig verksamhet	20
6.5	Tidpunkten för ikraftträdande och särskilda informationsinsatser	21
7	Författningskommentar.....	21
7.1	Förslaget till ändring i förslaget till lag (2016:000) om skatt på viss elektronik	21
7.2	Förslaget till ändring i förslaget till lag (2016:000) om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid	24

1 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

1.1 Förslag till ändring i förslaget till lag om skatt på viss elektronik

Härigenom föreskrivs i fråga om förslaget till lag om skatt på viss elektronik

dels att 2, 5 och 6 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 7 §, av följande lydelse,

dels att 13 § och rubriken närmast före 13 § ska utgå,

dels att det ska införas en bilaga med följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2015:30

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– *viss elektronik*: sådan vara som är hänförlig till något av de KN-nr som anges i 3 §.

– *bromförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet brom.

– *klorförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet klor.

– *fosforförening*: sådan kemisk förening som innehåller grundämnet fosfor.

– *homogent material*: ett material som har samma fysikaliska egenskaper i hela materialet och som på mekanisk väg inte kan sönderdelas i olika material.

– *CAS-nummer*: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS).

– *reaktivt tillsatt förening*: En förening som är bunden till en stabil polymer genom en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar.

– *additivt tillsatt förening*: En förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt.

– *yrkesmässig verksamhet*: en verksamhet som

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. annan person än en enskild person, eller

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs

*näringsverksamhet hänförlig personliga bruk.
rörelse och ersättningen för
omsättningen i verksamheten
under ett kalenderår överstiger
30 000 kronor.*

– *EU-land*: områden utanför Sveriges territorium som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde.

– *tredje land*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde.

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

5 §

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna paragraf får *varan* inte innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening i *varans kretskort (exklusive dess komponenter) eller i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram.*

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt enligt hänvisning till denna paragraf får *det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram* inte innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening i *högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet.*

Vid tillämpning av första stycket ska en enskild bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara additivt tillsatt om den är möjlig att extrahera ur materialet i sådan halt som anges i teknisk bilaga till denna lag genom att använda den metod som där anges.

Om varan saknar kretskort ska villkoret i första stycket att varans kretskort inte får innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara uppfyllt.

Om varan inte har någon plastdel som väger mer än 25 gram ska villkoret i första stycket att sådana plastdelar som väger mer än 25 gram inte får innehålla någon additivt tillsatt bromförening, klorförening eller fosforförening anses vara uppfyllt.

6 §

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt

För att skattepliktig vara ska omfattas av rätt till avdrag för skatt

enligt hänvisning till denna paragraf får det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram inte innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet.

enligt hänvisning till denna paragraf får det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram inte innehålla någon *reaktivt tillsatt* bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet.

Om varan saknar kretskort ska villkoret i första stycket att det homogena materialet i varans kretskort inte får innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet anses vara uppfyllt.

Om varan inte har någon plastdel som väger mer än 25 gram ska villkoret i första stycket att det homogena materialet i sådana plastdelar som väger mer än 25 gram inte får innehålla någon bromförening eller klorförening i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet anses vara uppfyllt.

6 a §¹

De bromföreningar, klorföreningar och fosforföreningar som anges i den tekniska bilagan till denna lag ska anses vara additivt eller reaktivt tillsatta i enlighet med vad som anges i bilagan så länge inte den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten har visat att de är tillsatta på annat sätt.

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som *i yrkesmässig verksamhet* i Sverige avser att

Som lagerhållare får godkännas den som i Sverige avser att *yrkesmässigt*

1. tillverka skattepliktiga varor,
2. från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,
3. importera skattepliktiga varor från tredje land, eller
4. från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för återförsäljning till näringsidkare, om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut

¹ Den föreslagna 6 a § är ny i förhållande till utredningens förslag. I den kommande lagrådsremissen avseende hela förslaget till lag om skatt på viss elektronik kommer numreringen att justeras.

om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

13 §

Om Skatteverket med stöd av bestämmelser i skatteförfarandelagen (2011:1244) tar prov på varor i samband med revision eller annars förelägger den som är eller kan antas vara skattskyldig att lämna varuprov ska verket ersätta varans värde. Ersättning ska ske med belopp som motsvarar det pris varan skulle inbringa vid försäljning. Detsamma gäller när Tullverket tar varuprov med stöd av bestämmelser i tullagen (2000:1281).

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

Bilaga till lag om skatt på viss elektronik

(Se bilaga till promemorian.)

1.2 Förslag till ändring i förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid

Härigenom föreskrivs att 2 § i förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SOU 2015:30

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med

– golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid: sådan vara som är hänförlig till något av de KN-nr som anges i 3 §.

– CAS-nummer: sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS).

– *yrkesmässig verksamhet*: en verksamhet som

– *yrkesmässig aktivitet*: sådan aktivitet som utförs av

1. utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229), eller

1. annan person än en enskild person, eller

2. bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor.

2. en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

– *EU-land*: områden utanför Sveriges territorium som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde.

– *tredje land*: länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde.

– *import*: införsel av skattepliktig vara till Sverige från tredje land under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang.

9 §

Som lagerhållare får godkännas den som i *yrkesmässig verksamhet* i Sverige avser att

Som lagerhållare får godkännas den som i Sverige avser att *yrkesmässigt*

1. tillverka skattepliktiga varor,

2. från ett annat EU-land föra in eller ta emot skattepliktiga varor,

3. importera skattepliktiga varor från tredje land, eller

4. från godkänd lagerhållare köpa skattepliktiga varor för åter-

försäljning till näringsidkare,

om denne med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

Godkännande som lagerhållare ska återkallas om förutsättningarna för godkännande inte längre finns eller om lagerhållaren begär det. Ett beslut om återkallelse gäller omedelbart, om inte något annat anges i beslutet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2017.

2 Bakgrund

I betänkandet Kemikalieskatt – Skatt på vissa konsumentvaror som innehåller kemikalier (SOU 2015:30) föreslog utredningen bl.a. en ny punktskatt på viss elektronik. Skatten har enligt betänkandet utformats så att sådana varor som används ofta i människors hemmiljö, och därmed orsakar risk för att vissa farliga ämnen sprids i denna miljö, ska vara föremål för beskattning. Skatten är konstruerad så att samtliga varor inom en avgränsad varugrupp är skattepliktiga men den skattskyldige får göra avdrag om vissa listade ämnen eller grupper av ämnen inte förekommer i varan. De varor som omfattas av skatteplikt definieras med hjälp av tulltaxans indelning i KN-nummer. Bl.a. omfattas vitvaror, datorer, telefoner och TV-apparater. Skatten uppgår till 8 kronor per kilo vara för vitvaror och 120 kronor per kilo vara för övrig elektronik med ett maximalt skattebelopp om 320 kronor per vara. Enligt förslaget finns möjlighet till avdrag för skatt med 50 procent för sådan elektronik som inte innehåller *additiva* föreningar av brom, klor eller fosfor. För elektronik som dessutom inte innehåller *reaktivt* tillsatta brom- eller klorföreningar medges i stället avdrag med 75 procent. Enligt den föreslagna lagtexten ansågs en förening vara additivt tillsatt om den var möjlig att extrahera ur materialet i en sådan halt som angavs i en teknisk bilaga till lagen med den metod som där angavs. I betänkandet fanns dock ingen teknisk bilaga till lagen, utan detta var något som lagförslaget skulle kompletteras med i ett senare skede.

3 Mätmetoden ersätts med en lista

Promemorians förslag: En sådan mätmetod som kemikalieskatteutredningen avseende skatten på viss elektronik föreslår ska tas fram för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt tas inte fram. Istället ska den föreslagna lagen kompletteras med en lista över hur de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna normalt tillsätts. Denna lista kan tillsammans med uppgifter från tillverkaren om varans kemikalieinnehåll användas för att avgöra vilken rätt till avdrag som föreligger. I de fall en vara innehåller brom-, klor- eller fosforföreningar som inte finns på listan eller då den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten anser att en förening har tillsatts på annat sätt än vad som framgår av listan har den skattskyldige möjlighet att inkomma med annan bevisning.

Utredningens förslag: Avviker från promemorians. Utredningen föreslog att en särskild mätmetod skulle användas för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt.

Remissinstanserna: *Tullverket* anför att med den föreslagna konstruktionen med rätt till avdrag under vissa förutsättningar, kommer

det att bli en grannlaga uppgift för myndigheten att fastställa korrekt skatt. För att säkert kunna bedöma om ett avdrag ska medges eller ej kommer det att behövas laboratorieanalyser, som troligen måste utföras i samband med klarering av varan. Vid efterkontroll, t.ex. revision, har varan sannolikt redan sålts vidare och kommer inte att vara tillgänglig för analys. Vid Tullverkets importklarering tillämpas ofta ett förenklat förfarande och då får Tullverket uppgifter upp till 11 dagar efter det att varan har frigjorts. I dessa fall kommer det sannolikt inte vara möjligt att ta ett varuprov för analys. *Skatteverket* anför att rätten till avdrag inte kommer att kunna bedömas på ett enkelt och enhetligt sätt. Skatteverket kommer inte heller på ett effektivt sätt ha möjlighet att kontrollera de yrkade avdragen. Förslaget innebär därmed en betydande rättsosäkerhet. Skatteverkets kontroll av elektronikvaror försvåras till följd av varornas omsättningshastighet. Det finns en risk att en tidigare saluförd version inte finns att tillgå för provtagning, vilket avsevärt försvårar eller omöjliggör en avstämning av deklARATIONERNAS innehåll för tidigare perioder. Rätten till avdrag bör konstrueras så att incitament ges till branscherna att ta fram ett verifieringssystem för att visa avsaknaden av de aktuella önskade ämnena i de olika produkterna och för att avdraget inte blir beroende av egna mätningar/analyser. Innan förslagen genomförs måste det säkerställas att de föreslagna mät- eller analysmetoderna finns, vilket är nödvändigt för att kunna avgöra de skattepliktiga varornas innehåll och därmed bedöma om avdrag ska medges. *Kemikalieinspektionen* anför att det inte har redovisats någon metod eller haltgräns som ska användas för att fastställa huruvida varor ska anses innehålla vissa additivt tillsatta kemiska föreningar eller inte och att inspektionen förutsätter att detta görs eftersom det krävs för tillämpningen av förslaget. *ElektronikBranschen* anför att det inte finns några testmetoder som kan skilja på additivt och reaktivt tillsatta ämnen. *IKEM* anför att internationellt accepterade mät- och analysmetoder måste finnas på plats innan ett förslag som det aktuella ens kan föreslås. Eftersom Skatteverket inte på ett effektivt sätt kommer att ha möjlighet att kontrollera yrkade avdrag skulle skatten främst drabba de tillverkare som redan har kontroll på vilka ämnen som ingår i deras produkter. *Näringslivets regelnämnd* och *Svenskt näringsliv* anför att det är ovisst vad som kommer att krävas beträffande mätningar och analyser. *Svensk elektronik* anför att för mindre företag är det ofta svårt att få fullständiga materialanalyser från sina leverantörer. För att kontrollera materialet krävs därför egna tester och fullständiga mätmetoder är svårtillgängliga, långsamma och dyra. *Svensk handel* anför att det av förslaget inte framgår hur företagen ska bedöma om de betalar rätt skatt eller hur Skatteverket kontrollerar om rätt skatt betalas. *Svenska naturskyddsföreningen* föreslår att en utredning beställs för att utforska huruvida en skattelättnad kan vara möjlig vid fullständig varudeklaration. *Teknikföretagen* anför att det inte framgår hur företagen ska bedöma om de betalar rätt skatt och hur Skatteverket att kontrollera om rätt skatt betalas. För att utföra marknadskontroll krävs att det finns en enkel men samtidigt korrekt och allmänt accepterad metod för mätning av en varas innehåll av kemikalierna i förslaget. Små företag har ofta svårare att få underlag från sina underleverantörer och riskerar att behöva testa mer. *Digitaleurope* anför att en internationell testmetod som ger

reproducerbara resultat måste finnas vid ikraftträdandet. Att ta fram en internationell eller europeisk testmetod kan ta 2–5 år. *AB Electrolux* anför att det saknas en vedertagen metod för att verifiera om produkter på marknaden innehåller de aktuella kemikalierna, vilket ökar frestelsen för mindre seriösa aktörer att feldeklarera. *Ericsson* anför att det för att utföra marknads kontroll bör finnas en enkel standardiserad, och helst internationellt harmoniserad, metod för mätning av en varas innehåll. Då det saknas i förslaget blir det omöjligt att bedöma om rätt skatt betalas, vilket undergräver skattens legitimitet. *Almega* anför att det saknas en mätstandard för att särskilja additiva från reaktiva ämnen. Avsaknaden av standardiserade mätmetoder riskerar att leda till långdragna rättsprocesser. *LG Electronics* ifrågasätter hur marknads kontroll ska kunna ske när utredningen erkänner att det saknas testmetoder för att skilja på additiva och reaktiva ämnen. *Samsung* anför att det kommer att vara svårt för företag att veta om de betalar rätt skatt och omöjligt för Skatteverket att kontrollera. Harmoniserade och internationella testmetoder för att kontrollera skatten saknas. Utöver dessa synpunkter har en stor mängd remissinstanser anført att förslaget kommer att leda till administrativa svårigheter för företag och/eller myndigheter.

Skälen för förslaget: Enligt utredningens förslag finns, som nämndes ovan, möjlighet till avdrag för skatt med 50 procent för sådan elektronik som inte innehåller *additiva* föreningar av brom, klor eller fosfor. För elektronik som dessutom inte innehåller *reaktivt* tillsatta brom- eller klorföreningar medges i stället avdrag med 75 procent. För bedömningen av om ett ämne var additivt eller reaktivt tillsatt hänvisade förslaget till en särskild mätmetod. Såväl av remissinstansernas synpunkter som av Finansdepartementets egna undersökningar framgår att det finns flera problem med att ta fram en standardiserad mätmetod för att skilja på additivt och reaktivt tillsatta ämnen. För att en sådan metod ska kunna användas på det sätt som förutsätts i lagen krävs att den är enkel att tillämpa samtidigt som den ger säkra och tydliga resultat. Metoden bör helst även vara allmänt accepterad av branschen. Att ta fram och verifiera en sådan metod har bedömts vara mycket tidskrävande. Bedömningen av om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt bör därför, åtminstone inledningsvis, ske på annat sätt.

Enligt de experter Finansdepartementet har haft kontakt med kan flera av de aktuella ämnena enbart tillsättas antingen additivt eller reaktivt. För dessa ämnen behöver således inga mätningar eller bedömningar göras. Om en viss bromförening exempelvis enbart kan tillsättas additivt framgår det redan av föreningens förekomst i varan att den innehåller en additivt tillsatt bromförening. För sådana ämnen som kan tillsättas både additivt och reaktivt är normalt den ena metoden dominerande, dvs. ämnet kan i teorin tillsättas på båda sätten men i praktiken används huvudsakligen det ena. I de allra flesta fall kan man därmed avgöra om en förening är additivt eller reaktivt tillsatt utan att genomföra mätningar. Med anledning av detta föreslås att den föreslagna lagen om skatt på viss elektronik kompletteras med en lista där det anges hur de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna i de aktuella produkterna tillsätts.

Enligt utredningens förslag är det upp till den skattskyldige att vid en granskning visa vilka ämnen en vara innehåller, exempelvis genom egna

provtagningar, innehållsdeklarationer eller andra uppgifter från tillverkaren. Den mätmetod som utredningen hänvisade till var främst tänkt att användas för att efter detta första led avgöra om de brom-, klor- och fosforföreningar som förekom i varorna var additivt eller reaktivt tillsatta. Det första ledet ändras inte av att mätmetoden utgår och ersätts med en lista. Det är fortfarande den skattskyldige som vid en granskning ska kunna visa vilka ämnen en vara innehåller. Detta kan ske på valfritt sätt, men det vanligaste antas bli att den skattskyldige inkommer med någon form av uppgifter från tillverkaren. Dessa uppgifter kan sedan jämföras med listan. Om samtliga brom-, klor- och fosforföreningar som förekommer i varan finns upptagna på listan och den skattskyldige inte har några invändningar mot hur de enligt listan anses tillsatta behöver i normalfallet ingen ytterligare prövning göras. Uppgifter finns i dessa fall både om vilka föreningar varan innehåller och hur de är tillsatta. Av detta följer vilken rätt till avdrag den skattskyldige har. Det är endast om det finns något som tyder på att uppgifterna är felaktiga som beskattningsmyndigheten har skäl att granska avdraget ytterligare. Listan är således tänkt att fungera som ett hjälpmedel både för den skattskyldige och för beskattningsmyndigheten.

Vid bedömningen av rätten till avdrag enligt den föreslagna 6 § (den högsta avdragsnivån) beaktas endast sådana föreningar som förekommer i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet. I den föreslagna 5 § (den lägre avdragsnivån) finns ingen sådan gräns angiven, utan istället hänvisas till mätmetoden. Eftersom lagen inte längre ska ha någon mätmetod, och det inte kan anses lämpligt att varje spår av ett ämne ska beaktas, behöver det även för avdrag på den lägre nivån anges en haltgräns. Denna gräns bör vara samma som för avdrag på högsta nivån. Det föreslås därför att 5 § justeras så att endast föreningar som förekommer i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet beaktas.

Listan är utformad för att omfatta samtliga inom gränsvärdet förekommande brom-, klor- och fosforföreningar i minst 95 % av de produkter som omfattas av lagen. I de allra flesta fall kommer därför de föreningar som förekommer i en produkt att omfattas av listan. Om en produkt innehåller en förening som inte förekommer på listan är det upp till den skattskyldige att till beskattningsmyndigheten inkomma med underlag för att visa om föreningen är reaktivt tillsatt. Om tillräckligt underlag inte inkommer anses föreningen vara additivt tillsatt. Det innebär att om den skattskyldige anser att föreningen är additivt tillsatt behöver han eller hon inte inkomma med något ytterligare underlag.

För de ämnen på listan där det anges att de tillsätts additivt respektive reaktivt gäller att de tillsätts på det sättet i minst 90 % av alla produkter där de förekommer. Det kan därför förekomma att den skattskyldige anser att sättet föreningen enligt listan är tillsatt på inte stämmer överens med hur föreningen är tillsatt i den specifika produkt avdraget avser. Om en förening enligt listan tillsätts reaktivt men den skattskyldige anser att föreningen i den aktuella produkten har tillsatts additivt, vilket sannolikt kommer att vara mycket ovanligt, bör detta accepteras utan närmare granskning. I den omvända situationen är det upp till den skattskyldiga att inkomma med underlag för att visa att föreningen i den aktuella produkten är reaktivt tillsatt, trots att den i listan anges som additivt

tillsatt. Om tillräckligt underlag inte inkommer anses föreningen vara additivt tillsatt.

Listan är utformad efter hur marknaden ser ut våren 2016. I takt med att marknaden utvecklas kommer sannolikt nya brom-, klor- och fosforföreningar börja användas. Det kan även inträffa att nya metoder att tillsätta tidigare använda föreningar utvecklas. Detta innebär att det kommer att finnas ett behov av att regelbundet uppdatera listan. Att uppdateringar måste ske genom ny lagstiftning begränsar dock hur ofta detta i praktiken kan ske. Mellan uppdateringarna kommer därför en skattskyldig som använder ett nytt ämne att behöva inkomma med underlag till beskattningsmyndigheten för att visa att ämnet är reaktivt tillsatt. Att tillverkare eller importörer ska kunna inkomma med information om nya kemikalier i konsumentprodukter bedöms dock inte vara något orimligt krav för att medges skatteavdrag. I sammanhanget är det också viktigt att komma ihåg att uppgifter om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt endast krävs för brom-, klor- och fosforföreningar. För föreningar som inte innehåller något av dessa grundämnen, exempelvis vissa oorganiska flamskyddsmedel, påverkas skatten inte av hur ämnet har tillsatts och den skattskyldige behöver därför inte inkomma med några uppgifter om detta. För nya ämnen som börjar användas på marknaden kommer det att byggas upp en praxis över tid, varför det även för dessa ämnen successivt kommer att kunna utläsas vilka avdrag som ska medges i normalfallet.

Även om det enligt den föreslagna konstruktionen förekommer situationer då listan inte kan användas utan det är upp till den skattskyldige att inkomma med underlag för att styrka att en förening är reaktivt tillsatt bedöms dessa i praktiken bli mycket sällsynta. I de fall granskning sker bedöms avdragsrätten i den absoluta merparten av fallen kunna fastställas utifrån uppgifter om varans kemikalieinnehåll från tillverkaren i kombination med listan. Av de fall där så inte kan ske faller alla föreningar som tillsatts additivt bort, eftersom det för dessa inte krävs ytterligare underlag. Antalet fall där den skattskyldige faktiskt behöver inkomma med underlag om hur en förening har tillsatts, och beskattningsmyndigheten behöver bedöma denna information, bedöms därför bli mycket litet.

4 Övriga förändringar

4.1 Ersättning för varuprover

<p>Promemorians förslag: Några särskilda regler för ersättning av varuprover ska inte införas i lagen om skatt på viss elektronik.</p>

Utredningens förslag: Avviker från promemorians. Utredningen föreslog att beskattningsmyndigheten skulle ersätta varans värde om varuprov lämnades.

Remissinstanserna: *Tullverket* anför bl.a. att om myndigheten åläggs ett kostnadsansvar för förstörda prover kommer det att medföra en obenägenhet att faktiskt göra provtagningar, i och med att detta då kommer att belasta myndighetens egen budget. *Skatteverket* anför bl.a. att om regeln togs bort skulle det utgöra ett incitament för företagen att själva se till att ha tillförlitlig dokumentation för att styrka sina avdrag. Både *Tullverket* och *Skatteverket* har även synpunkter på hur ersättningen skall beräknas.

Skälen för förslaget: Av bestämmelserna i skatteförfarandelagen (2011:1244) följer att *Skatteverket* i vissa situationer har möjlighet att kräva att varuprover lämnas för punktskattekontroll och vid revision får revisorn ta prov på varor. Även tullagstiftningen innehåller regler om varuprover. Utredningen bedömde dock att den föreslagna skatten på kemikalier i viss elektronik skiljde sig från andra skattelagstiftningar när det gäller varuprover, framför allt vad avser de höga värden som varorna i vissa fall betingar. Varorna kommer också enligt utredningen att behöva förstöras i samband med kontrollen eftersom det i annat fall inte är möjligt att analysera vilka kemiska ämnen som varorna innehåller. Med anledning av detta föreslog utredningen en regel om att det allmänna skulle stå för kostnaderna för sådana varuprover.

När det gäller frågan om ersättning är det, särskilt med beaktande av de ändringar kring mätmetoden som föreslagits ovan, viktigt att se till hur förfarandet är tänkt att fungera i praktiken. I de fall granskning sker är det den skattskyldige som har bevisbördan för rätten till avdrag. Det är således inte beskattningsmyndigheten som genom tester ska avgöra vilka ämnen varan innehåller utan den skattskyldige som ska visa att varan inte innehåller sådana kemikalier som hindrar avdrag på de olika nivåerna. Detta bedöms normalt ske genom en fullständig innehållsdeklaration från tillverkaren och den till lagen bifogade listan. I de fall då den skattskyldige inkommer med tillräcklig bevisning finns det i normalfallet inte skäl för beskattningsmyndigheten att genomföra några mätningar utan avdraget medges. Om den skattskyldige å andra sidan inte inkommer med tillräcklig bevisning ska avdraget avslås eftersom den skattskyldige i så fall inte har uppfyllt sin bevisbörda. Inte heller i dessa fall finns skäl för beskattningsmyndigheten att genomföra några mätningar. Om den skattskyldige inte använder sig av en innehållsdeklaration från tillverkaren, antingen för att en sådan inte går att få tag på eller för att den skattskyldige väljer att inte använda den, kan mätningar behöva genomföras för att få information om varans kemikalieinnehåll. Det är dock i dessa fall den skattskyldige som har att genomföra mätningarna. De fall då det kan bli aktuellt för beskattningsmyndigheten att göra egna mätningar är då den skattskyldige har inkommit med uppgifter om varans innehåll samtidigt som det finns skäl att betvivla uppgifterna men dessa skäl inte är så starka att avdraget kan avslås. Dessa fall bedöms dock bli ytterst sällsynta. Beroende på vilka kompletterande mätningar som behöver genomföras är det inte heller säkert att varan förstörs vid mätningarna. Sammantaget kan det inte anses att det finns tillräckliga skäl att införa några särskilda regler om ersättning för varuprover i lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik. Det föreslås därför att den av utredningen föreslagna regeln om ersättning för varuprover inte införs.

4.2 Yrkesmässig verksamhet

Promemorians förslag: Den föreslagna definitionen av ”yrkesmässig verksamhet” med koppling till inkomstskattelagen i förslaget till lag om skatt på viss elektronik och förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid utgår och ersätts med en fristående definition av ”yrkesmässig aktivitet”.

Utredningens förslag: Avviker från promemorians. Utredningen föreslog en definition av yrkesmässig verksamhet med koppling till 13 kap. inkomstskattelagen (1999:1229).

Remissinstanserna: *Tullverket* anger att det finns problem med att vid tullklareringen kunna avgöra ifall importen är yrkesmässig eller inte. Verket menar även att det saknar erfarenhet av att bedöma vad som utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen.

Skälen för förslaget: I förslaget till lag om skatt på viss elektronik och förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid finns en definition av begreppet ”yrkesmässig verksamhet”. Definitionen motsvarar den definition som finns i 1 kap. 4 § lagen (1994:1776) om skatt på energi och 4 § tredje stycket lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel. I den föreslagna definitionen anges att en verksamhet anses yrkesmässig om den antingen utgör näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen, eller bedrivs i former som är jämförliga med en till sådan näringsverksamhet hänförlig rörelse och ersättningen för omsättningen i verksamheten under ett kalenderår överstiger 30 000 kronor. *Tullverket* har i sitt remissvar pekat på vissa problem med definitionen. Utöver dessa kan en bedömning av om en verksamhet utgör näringsverksamhet eller inte enligt 13 kap. inkomstskattelagen i vissa fall vara komplicerad, med många faktorer att beakta. I en sådan bedömning beaktas också ofta förhållandena över längre tid. Vid bedömningen av om tillverkning, införsel, mottagande eller import är yrkesmässig, och därmed skattepliktig, kommer beskattningsmyndigheten i normalfallet enbart att få en ”ögonblicksbild” av förhållandena. Det kan också bli tidskrävande om beskattningsmyndigheten vid varje tillverkning, införsel, mottagande eller import ska behöva göra en bedömning av om den potentiellt skattskyldiges verksamhet är yrkesmässig i den mening som avses i 13 kap. inkomstskattelagen. Det behöver därför införas en enklare definition.

För en sådan definition kan ledning hämtas från de definitioner av enskilda personers förvärv och innehav i kommersiellt syfte som finns i punktskattedirektivet² och hur dessa har införlivats i svensk rätt. För att tydliggöra att definitionen inte avser det i andra lagar använda begreppet *yrkesmässig verksamhet* föreslås att definitionen ändras till *yrkesmässig aktivitet*, vilket även stämmer överens med hur definitionen till

² Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG

övervägande del används i de föreslagna lagtexterna. Tillverkning, införsel, mottagande eller import ska således anses yrkesmässig om de antingen utförs av annan person än en enskild person, eller utförs av en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Den ändrade definitionen medför en viss utvidgning av kretsen skattskyldiga, men bedöms göra det tydligare både för de skattskyldiga och för beskattningsmyndigheten vilka aktiviteter som omfattas av skatterna.

Utöver de redan uppräknade situationerna används begreppet *yrkesmässig* i lagförslagen även vid bedömningen av vilka som får godkännas som lagerhållare. Vid denna typ av bedömningar finns inte samma skäl för en enklare definition, eftersom de sker betydligt mer sällan. Det kan dock skapa förvirring att behålla det tidigare använda ”yrkesmässig verksamhet” i detta sammanhang. Begreppet yrkesmässig ska därför användas på samma sätt som i övriga delar av lagarna, även om det teoretiskt sett innebär en viss utvidgning av kretsen som kan godkännas som lagerhållare. I sammanhanget bör dock nämnas att det vid prövningen om godkännande som lagerhållare förutom yrkesmässigheten även ska prövas om sökanden med hänsyn till sina ekonomiska förhållanden och omständigheterna i övrigt är lämplig som lagerhållare.

5 Ikraftträdande

Promemorians förslag: De föreslagna ändringarna ska träda ikraft den 1 juli 2017.
--

Skälen för förslaget: De åtgärder som föreslås i promemorian är ändringar i förslaget till lag om skatt på viss elektronik och förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid som lämnats i kemikalieskatteutredningens betänkande. Ändringarna bör därmed träda ikraft samtidigt som de aktuella lagarna. Någon proposition för dessa lagar har ännu inte beslutats och det finns därför inget ikraftträdandedatum. De är dock planerade att träda ikraft den 1 juli 2017. Ändringarna föreslås därför träda ikraft den 1 juli 2017.

6 Konsekvensanalys

6.1 Inledning

De förslag som lämnas i denna promemoria avser en komplettering till utredningens förslag till lag om skatt på viss elektronik, vissa följdändringar med anledning av kompletteringen samt en ändrad

definition i förslaget till lag om skatt på viss elektronik och förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid. Konsekvensanalysen avser enbart de konsekvenser som dessa åtgärder i sig medför. Avseende de konsekvenser som utredningen har bedömt att de föreslagna skatterna kommer att ha hänvisas till konsekvensanalysen i utredningens betänkande. Regeringens bedömning av de föreslagna skatternas konsekvenser kommer att hanteras i en kommande lagrådsremiss.

6.2 Mätmetoden ersätts med en lista

Enligt utredningens förslag skulle bedömningen av om ett ämne var additivt eller reaktivt tillsatt ske genom en särskild mätmetod. Det har dock bedömts finnas flera problem med att ta fram en sådan standardiserad mätmetod, vilket även flera remissinstanser påpekade. För att en sådan metod ska kunna användas på det sätt som förutsätts i lagen krävs att den är enkel att tillämpa samtidigt som den ger säkra och tydliga resultat. Metoden bör helst även vara allmänt accepterad av branschen. Att ta fram och verifiera en sådan metod har bedömts vara mycket tidskrävande. Även om en sådan metod tas fram kommer varje mätning att medföra någon form av kostnader eftersom mätningen skulle genomföras i ett laboratorium. Enligt utredningens bedömning skulle den aktuella produkten sannolikt även behöva förstöras i processen.

Den nu föreslagna listan bedöms jämförelsevis medföra minskade administrativa kostnader både för de skattskyldiga och för beskattningsmyndigheten. Att den skattskyldige på något sätt måste få fram uppgifter om varans kemikalieinnehåll påverkas inte av den föreslagna listan. Bedömningen av om ämnet är additivt eller reaktivt tillsatt bedöms dock i den absoluta merparten av fall kunna ske genom att jämföra uppgifterna om varans kemikalieinnehåll mot listan snarare än att genomföra laborietester. Detta medför såväl minskade kostnader som snabbare hantering. I de fall listan inte kan användas bedöms konsekvenserna bli likvärdiga med det tidigare förslaget.

Vilka som berörs av skatten påverkas inte av att mätmetoden ersätts med en lista. Förändringen påverkar inte heller den föreslagna skattens förenlighet med EU-rätten. Listan bedöms inte ha några effekter på jämställdheten.

6.3 Ersättning för varuprover

Den av utredningen föreslagna ordningen att beskattningsmyndigheten skulle ersätta varuprover som lämnades kritiserades av Tullverket och Skatteverket, som menade att det skulle minska incitamenten för myndigheterna att ta varuprover och för de skattskyldiga att inkomma med tillförlitlig dokumentation.

Enligt det nya förslaget ska någon särreglering inte införas, utan varuprover hanteras på samma sätt som för övriga skatter. Vid de tillfällen då varuprover tas innebär förslaget en ökad kostnad för de

skattskyldiga och en minskad kostnad för beskattningsmyndigheten. Ändringen är dock motiverad med att det i praktiken kommer att bli ytterst sällsynt att beskattningsmyndigheten har anledning att ta varuprover. De fall då det kan bli aktuellt för beskattningsmyndigheten att göra egna mätningar är då den skattskyldige har inkommit med uppgifter om varans innehåll samtidigt som det finns skäl att betvivla uppgifterna men dessa skäl inte är så starka att avdraget kan avslås. Även dessa fall kan dock sannolikt i vissa fall lösas utan att varuprover behöver tas. I de fall beskattningsmyndigheten tar varuprover är det inte heller säkert att varan förstörs vid mätningarna. Skillnaden jämfört med det tidigare förslaget bedöms därför både för de skattskyldiga för beskattningsmyndigheten endast bli marginell.

Förändringen bedöms inte påverka skattens förenlighet med EU-rätten eller jämställdheten.

6.4 Yrkesmässig verksamhet

Den av utredningen föreslagna definitionen av ”yrkesmässig verksamhet” var kopplad till 13 kap. inkomstskattelagen. Tullverket anser att det finns problem med att vid tullklareringen kunna avgöra ifall en import är yrkesmässig eller inte, samt att verket saknar erfarenhet av den sortens bedömningar. Andra problem med en bedömning enligt 13 kap. inkomstskattelagen är att den i vissa fall vara komplicerad, med många faktorer att beakta. I en sådan bedömning beaktas ofta förhållandena över längre tid, medan beskattningsmyndigheten i normalfallet enbart kommer att få en ”ögonblicksbild” av förhållandena. Det kan också bli tidskrävande om beskattningsmyndigheten vid varje tillverkning, införsel, mottagande eller import ska behöva göra en bedömning av om den potentiellt skattskyldiges verksamhet är yrkesmässig i den mening som avses i 13 kap. inkomstskattelagen.

Den nya definitionen medför att bedömningen av i vilka fall tillverkning, införsel, emottagande eller import är yrkesmässig, och därmed skattepliktig, blir enklare. Det blir därför tydligare både för de skattskyldiga och beskattningsmyndigheten vilka aktiviteter som omfattas av skatten.

Den nya definitionen innebär en viss utökning av kretsen skattskyldiga. För juridiska personer sker i princip ingen förändring. För enskilda personer innebär förslaget att tillverkning, införsel, emottagande eller import som inte är avsedd för aktörens eller dennes familjs personliga bruk, men som samtidigt inte når upp till kraven för att ses som näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen, eller bedrivs i jämförliga former och har en omsättning per kalenderår som överstiger 30 000 kronor, numera omfattas av skattskyldighet. Förändringen bedöms inte påverka företag, varken större eller mindre, oavsett verksamhetsform. Även företag som bedrivs i andra former än som en juridisk person räknas i den absoluta merparten av fall antingen som näringsverksamhet enligt 13 kap. inkomstskattelagen eller bedrivs i jämförliga former och har en omsättning per kalenderår som överstiger 30 000 kronor. Även om kretsen skattskyldiga utvidgas något är det fråga

om relativt låga skattebelopp per skattskyldig. Förslaget bedöms därför inte få några offentligfinansiella effekter.

Förändringen påverkar heller inte de föreslagna skatternas förenlighet med EU-rätten. Statistik saknas för att bedöma hur förslaget påverkar jämförbarheten. Eventuella effekter för jämförbarheten bedöms dock vara små.

6.5 Tidpunkten för ikraftträdande och särskilda informationsinsatser

De åtgärder som föreslås i promemorian är ändringar i förslaget till lag om skatt på viss elektronik och förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid som lämnats i kemikalieskatteutredningens betänkande. Ändringarna bör därmed träda ikraft samtidigt som de aktuella lagarna. Något ikraftträdandedatum för lagarna är inte beslutat, men planeras till den 1 juli 2017. Någon separat proposition för ändringarna kommer inte att beslutas, utan de kommer att hanteras tillsammans med de föreslagna skatterna. Ikraftträdande för ändringarna kommer därför att ske samtidigt som lagen om skatt på viss elektronik och lagen om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid. En närmare bedömning av när de lagarna ska träda ikraft kommer, tillsammans med en bedömning av om några särskilda informationsinsatser behövs, att ske i en kommande lagrådsremiss.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till ändring i förslaget till lag (2016:000) om skatt på viss elektronik

2 §

I paragrafen har införts vissa nya definitioner.

Med begreppet *CAS-nummer* avses en sådan unik numerisk identifiering av kemisk förening som tilldelas av The American Chemical Society genom dess avdelning Chemical Abstracts Service (CAS). Definitionen fanns redan tidigare i förslaget till lag om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid, men behöver införas även i lagen om skatt på viss elektronik då begreppet används i bilagan.

Med begreppet *reaktivt tillsatt förening* avses en förening som är bunden till en stabil polymer med hjälp av en kemisk reaktion och bildar kovalenta bindningar. Föreningen ska alltså ingå som en del av polymeren. Att polymeren ska vara stabil innebär att den inte förändras märkbart under produktens livstid. Att det ska bildas kovalenta

bindningar avser vilken typ av bindningar som ska finnas mellan den tillsatta föreningen och ämnet den tillsätts till. Kovalenta bindningar, även kända som elektronparbindningar, bildas när flera atomer delar på ett eller flera elektronpar och bildar en molekyl.

Med begreppet *additivt tillsatt förening* avses en förening som är tillsatt på annat sätt än reaktivt. Alla föreningar som inte är reaktivt tillsatta enligt definitionen ovan anses alltså additivt tillsatta när det gäller beskattningen.

Det tidigare begreppet *yrkesmässig verksamhet* ersätts med det nya begreppet *yrkesmässig aktivitet*. Med yrkesmässig aktivitet avses sådan aktivitet som utförs antingen av annan person än en enskild person, eller av en enskild person om den avser varor som inte är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. I lagförslaget används begreppet avseende yrkesmässig tillverkning, införsel, emottagande och import. Om sådana aktiviteter utförs av en juridisk person anses de således vara yrkesmässiga oavsett syfte. För enskilda personer får en bedömning göras om aktiviteten avser produkter som är avsedda för den enskilde eller dennes familjs personliga bruk. Med personligt bruk avses att det är personen, eller familjemedlemmen, själv som ska använda produkten. Det kan även innefatta enstaka gåvor, men inte försäljning. En bedömning måste göras utifrån omständigheterna i varje enskilt fall. Med tanke på vilka produkter som omfattas av skatten torde dock huvudregeln vara att tillverkning, införsel, emottagande eller import endast kan avse ett fåtal identiska eller likartade produkter per tillfälle för att syftet ska anses vara personligt bruk.

5 §

Paragrafen har justerats med anledning av att den i betänkandet föreslagna mätmetoden inte införs utan istället ersätts med en lista i en bilaga till lagen. I *första stycket* anges numera, i likhet med i 6 §, att man vid mätningarna enbart tar hänsyn till ämnen som förekommer i högre andel än 0,1 viktprocent av det homogena materialet i varans kretskort (exklusive dess komponenter) och det homogena materialet i sådana plastdelar av varan som väger mer än 25 gram. Tidigare hänvisades till mätmetoden för haltgränser. Hänvisningen till mätmetoden i *andra stycket* har tagits bort.

6 §

Första stycket av paragrafen har justerats så att det anges att de brom- och klorföreningar som avses i paragrafen är reaktivt tillsatta sådana. Detta är inte någon förändring i sak. I betänkandets förslag definierades additivt enligt mätmetoden, och allt som inte omfattades av den definitionen ansågs reaktivt, även om det senare begreppet aldrig skrevs ut i lagtexten. I det nuvarande förslaget skrivs istället både additivt och reaktivt ut i lagtexten. Definitionerna av begreppen återfinns i 2 § och hur listan används vid bedömningen av om en förening är additivt eller reaktivt tillsatt framgår av 6 a §.

6 a §

Paragrafen, som är ny, har tillkommit med anledning av att den i betänkandet föreslagna mätmetoden inte införs utan istället ersätts med

en lista i en bilaga till lagen. I paragrafen anges att de brom-, klor- och fosforföreningar som anges i bilagan till lagen ska anses vara additivt eller reaktivt tillsatta i enlighet med vad som anges i bilagan så länge inte den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten har visat att de är tillsatta på annat sätt. Huvudregeln för de ämnen som finns upptagna på listan är alltså att det anses tillsatta på det sätt som anges i listan. Om varan exempelvis innehåller en bromförening som enligt listan tillsätts reaktivt, ses ämnet som en reaktivt tillsatt bromförening vid bedömningen av rätten till avdrag. Normalt behöver därför några mätningar inte göras för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt.

Om den skattskyldige eller beskattningsmyndigheten anser att de uppgifter som framgår av listan inte överensstämmer med hur ett visst ämne har tillsatts i den aktuella produkten finns en möjlighet att frånga listan. Den part som anser att uppgiften är felaktig har i så fall att visa det. För beskattningsmyndigheten bedöms dock denna möjlighet utnyttjas ytterst sällan. Det är endast om det finns skäl att misstänka att uppgifterna i listan inte stämmer för den aktuella produkten som beskattningsmyndigheten har anledning att motbevisa den. Exempel på sådana skäl kan vara att det av uppgifter från tillverkaren framgår att ämnet är tillsatt på annat sätt.

Även om huvudregeln är att listan kan användas för att avgöra om ett ämne är additivt eller reaktivt tillsatt är det inte fråga om en ren schablonbeskattning. Om den skattskyldige exempelvis vet, eller har starka skäl att misstänka, att ett ämne i den aktuella produkten är additivt tillsatt trots att det i listan anges som reaktivt, kan den skattskyldige inte yrka avdrag som om ämnet vore reaktivt tillsatt. Detta innebär dock inte att den skattskyldige måste ifrågasätta uppgifter från tillverkaren eller genomföra egna undersökningar av varor om det inte finns skäl att misstänka att uppgifterna skulle vara felaktiga. Om en innehållsdeklaration från tillverkaren exempelvis enbart anger vilka ämnen varan innehåller, men inte hur de är tillsatta, kan både den skattskyldige och beskattningsmyndigheten utgå från att de är tillsatta på det sätt som anges i listan, så länge det inte finns uppgifter som tyder på något annat.

9 §

Begreppet ”i yrkesmässig verksamhet” har ersatts med ”yrkesmässigt”, se kommentaren till 2 §.

13 §

Paragrafen, som rörde ersättning för varuprover, har strukits eftersom det bedöms bli extremt sällsynt att beskattningsmyndigheten kommer att behöva genomföra egna mätningar eller av någon annan anledning begära varuprover. De situationer då detta inträffar hanteras enligt samma regler som för andra skatter.

Bilagan

I bilagan listas de vanligast förekommande brom-, klor- och fosforföreningarna som används i elektronik. Listan är utformad för att omfatta samtliga inom gränsvärdet förekommande brom-, klor- och

fosforföreningar i minst 95 % av de produkter som omfattas av lagen. Under rubriken "CAS-nummer" anges ämnets CAS-nummer för att ämnet ska kunna identifieras. Om ett ämne har flera CAS-nummer förekommer det på flera ställen i listan. Begreppet CAS-nummer definieras i 2 §. Under rubriken "Grundämne" anges om föreningen innehåller brom (Br), klor (Cl) och/eller fosfor (P). Under rubrikerna "Engelskt namn" respektive "Svenskt namn" anges föreningens namn och eventuella förkortningar. Under rubriken "Reaktivt/Additivt" anges om föreningen huvudsakligen tillsätts additivt eller reaktivt. Med huvudsakligen avses i detta fall att föreningen tillsätts på det sättet i minst 90 % av alla produkter där de förekommer. Hur informationen om ett ämne huvudsakligen är additivt eller reaktivt tillsatt ska användas vid beskattningen behandlas i kommentaren till 6 a §. Under rubriken "Kommentar" anges eventuella kommentarer, främst om ett ämne har flera CAS-nummer och därmed förekommer på flera ställen i listan.
(Formatteringen av listan är inte slutlig.)

7.2 Förslaget till ändring i förslaget till lag (2016:000) om skatt på golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad av polymerer av vinylklorid

2 §

I paragrafen ersätts begreppet *yrkesmässig verksamhet* med det nya begreppet *yrkesmässig aktivitet*. Jämfört med 2 § förslaget till ändring i förslaget till lag om skatt på viss elektronik blir bedömningen av hur många varor som vid tillverkning, införsel, emottagande eller import normalt kan anses vara avsedda för en enskild persons eller dennes familjs personliga bruk något annorlunda eftersom ytbeklädnader används i mängd snarare än enstaka exemplar. Även avseende golvbeläggingsmaterial, väggbeklädnad och takbeklädnad är det dock fråga om att det är personen själv eller familjen som ska använda produkterna. I övrigt, se kommentaren till 2 § förslaget till ändring i förslaget till lag om skatt på viss elektronik.

9 §

Begreppet "i yrkesmässig verksamhet" har ersatts med "yrkesmässigt", se kommentaren till 2 § förslaget till ändring i förslaget till lag om skatt på viss elektronik.